

Dosarul nr. 2ra-1700/20

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Puică
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Bulgac, M. Guzun, A. Bostan

Î N C H E I E R E

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Panov Natalia,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Panov Natalia
împotriva lui Balanuța Iurie, persoană interesată Direcția pentru Protecția
Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău cu privire la determinarea
domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor
și permiterea traversării de către copil a frontierei de stat, în lipsa acordului tatălui,
la cererea reconvențională depusă de Balanuța Iurie împotriva Nataliei Panov,
persoană interesată Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun.
Chișinău cu privire la obligarea executării graficului de întrevederi cu copilul,
împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 20 august 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Panov Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020,

c o n s t a t ă :

La 04 septembrie 2018, Panov Natalia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Balanuța Iurie, persoană interesată Direcția pentru Protecția
Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău cu privire la determinarea
domiciliului copilului minor, încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor
și permiterea traversării de către copil a frontierei de stat, în lipsa acordului tatălui.

În motivarea acțiunii, reclamanta a menționat că din anul 2013 până în luna
martie 2018 s-a aflat în relații de concubinaj cu pârâtul Balanuța Iurie.

Din relațiile de concubinaj, la **XXX**, s-a născut copilul **XXX**.

De asemenea, a invocat că pârâtul a manifestat un interes total față de
creșterea și educarea copilului, însă refuză să permită de a însoți copilul la
tranzitarea frontierei de stat în scopuri de odihnă, tratament, turism.

Reclamanta Panov Natalia a solicitat determinarea domiciliului copilului
minor, **XXX**, născut la **XXX**, cu mama, încasarea pensiei pentru întreținerea

copilului minor, **XXX, născut la XXX**, în sumă bănească fixă în mărime de 1 000 lei, până la împlinirea de către copil a majoratului, recunoașterea dreptului de a însoți copilul minor - minor, **XXX, născut la XXX**, la tranzitarea frontierei de stat a Republicii Moldova fără acordul notarial al pârâtului și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, Balanuța Iurie a depus cerere reconvențională împotriva Nataliei Panov, persoană interesată Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău cu privire la obligarea executării graficului de întrevederi cu copilul (f.d. 50-52 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Balanuța Iurie a invocat că din anul 2013 până în luna martie 2018 s-a aflat în relații de concubinaj cu pârâtul Balanuța Iurie.

Din relațiile de concubinaj, la **XXX**, s-a născut copilul **XXX**.

La fel, a specificat că în perioada concubinajului, împreună cu pârâta au locuit în Marea Britanie, orașul Londra.

În luna martie 2018, pârâta împreună cu fiul minor a plecat în vacanță în Republica Moldova, unde acesta urma să treacă un tratament, însă după o perioadă, a încetat să răspundă la telefon.

Prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău nr. 20/12 din 20 martie 2019, a fost stabilit graficul de întrevederi cu copilul **XXX**, însă pârâta refuză să respecte graficul stabilit de întrevedere cu copilul.

Cu referire la pretenția Nataliei Panov privind determinarea domiciliului copilului minor cu mama, a reiterat că este de acord și nu a existat un conflict în acest sens.

De asemenea, a menționat că este de acord cu orice condiție, numai să nu fie împiedicat la exercitarea drepturilor și obligațiilor părintești.

Balanuța Iurie a solicitat obligarea Nataliei Panov de a respecta graficul de întrevederi a copilului minor **XXX, născut XXX**, stabilit în temeiul deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău nr. 20/12 din 20 martie 2019 după cum urmează:

- pe perioada aflării tatălui în țară acesta va avea întrevederi cu copilul în I-a și a III-a zi de sîmbătă din lună între orele 09:00 – 13:00;

- în a II-a și a IV-a zi de duminică din lună de la orele 09:00 până la orele 13:00;

- în al V-la week-end din lună copilul îl va petrece cu mama și tatăl pe o perioadă de timp proporțional egală;

- sărbătorile și vacanțele copilul le va petrece cu mama și tatăl pe o perioadă de timp proporțional egală.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Panov Natalia.

S-a determinat locul de trai al copilului minor **XXX, născut la XXX**, la domiciliul mamei Panov Natalia.

S-a încasat de la Balanuța Iurie în beneficiul Nataliei Panov pensia pentru întreținerea copilului minor **XXX, născut la XXX**, în mărime de 1 000 lei lunar, începând cu 04 septembrie 2018 și pînă la atingerea majoratului de către copil.

Se permite traversarea frontierei Republicii Moldova de către copilul **XXX**, în scop de odihnă, turism, tratament fără acordul tatălui Balanuța Iurie.

S-a încasat de la Balanuța Iurie în beneficiul Nataliei Panov suma de 8 211,90 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a încasat de la Balanuța Iurie în beneficiul statului suma de 360 de lei cu titlu de taxă de stat pentru pretenția privind încasarea pensiei pentru întreținere.

S-a admis cererea reconvențională depusă de Balanuța Iurie.

S-a obligat Panov Natalia să respecte graficul de întreveneri a tatălui Balanuța iurie cuy copilul **XXX**, stabilit potrivit deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău nr. 20/12 din 20 martie 2019, în perioada aflării în Republica Moldova, după cum urmează:

- Balanuța Iurie va avea întreveneri cu copilul **XXX** în I-a și a III-a zi de sâmbătă din lună, de la orele 09:00 până la orele 13:00;

- în a II-a și a IV-a zi de duminică din lună de la orele 09:00 până la orele 13:00;

- în al V-la week-end din lună copilul va petrece cu mama și tatăl pe o perioadă de timp proporțional egală;

- sărbătorile și vacanțele copilul le va petrece cu mama și tatăl pe o perioadă de timp proporțional egală.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că reținând recunoașterea de către pârât a pretenției cu privire la determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, acțiunea în această parte urmează a fi admisă.

De asemenea, instanța de fond a ajuns la concluzia admiterii pretenției privind permiterea traversării de către copil a frontierei de stat, în scop de odihnă, tratament și turis, în lipsa acordului tatălui.

Cu rererire la cererea rconvențională înaintată de Balanuța Iurie, instanța a reținut că pretenția acestruia despre obligarea Nataliei Panov să respecte graficul de întreveneri a tatălui cu copilul **XXX**, stabilit potrivit deciziei Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău nr. 20/12 din 20 martie 2019, în perioada aflării în Republica Moldova, este în concordanță cu interesul superior al copilului.

Astfel, prima instanță nu a constatat că dreptul tatălui de a petrece împreună cu copilul zilele de sâmbătă, duminică, vacanțele și sărbătorile, proporțional cu timpul petrecut de copil cu mama, este exercitat contrar intereselor copilului.

Prin decizia Curții de Apel Curții de Apel Chișinău din 20 august 2020, s-a respins apelul declarat de Panov Natalia și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 februarie 2020.

La 19 octombrie 2020, Panov Natalia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești în partea admiterii cererii reconvenționale, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care cererea reconvențională să fie respinsă cererea reconvențională depusă de Balanuța Iurie.

Recurenta Panov Natalia, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La fel, a menționat că la materialele cauzei nu sunt anexate probe care să

confirme nerespectarea graficului de întrevederi stabilit prin decizia Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău nr. 20/12 din 20 martie 2019.

Totodată, a relatat că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că la data de 22 iunie 2012, de către Curtea Crown din Newport, intimatul a fost condamnat pentru agresiune, fiind apreciate ca crime săvârșite în trecut.

La 07 noiembrie 2020, instanța de recurs a expeditat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica la 16 noiembrie 2020, conform avizului de recepție (f.d. 16 Vol. II), însă plicul expeditat în adresa lui Balanuța Iurie a fost restituit în adresa instanței de recurs cu mențiunea ”plecat” (f.d. 17-18 Vol. II).

La 04 decembrie 2020, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica a depus referință la recursul declarat de Panov Natalia, prin care a solicitat să se ia în cont de interesul superior al copilului.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 20 august 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 19 octombrie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenței cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Panov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Panov Natalia.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru